

Sygn. akt IV KK 83/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Piotr Hofmański

SSN Eugeniusz Wildowicz (sprawozdawca)

Protokolant Dorota Szczerbiak

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **J. P.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 8 kwietnia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 sierpnia 2013 r.,

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 czerwca 2013 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i utrzymane nim w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w K. i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania temu ostatniemu Sądowi.

UZASADNIENIE

J. P. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w M. z dnia 27maja 2004 r., w sprawie sygn. akt VI K 129/04, za występki z art. 178a § 1 k.k., popełnione w dniu 10 marca 2004 r., na karę 120 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł. Ponadto orzeczono wobec skazanego środki karne w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 150 zł oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres roku;

2. Sądu Rejonowego w M. z dnia 14 marca 2005 r., w sprawie sygn. akt II K 482/04, za:

- występki z art. 289 § 2 k.k. popełniony z 15/16 maja 2004 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- występki z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 24 maja 2004 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka,

- występki z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony z 15/16 maja 2004 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda stawka,

następnie objętych karą łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat z dozorem kuratora w tym okresie oraz karą łączną 150 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki wynosi 20 zł, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 października 2009 r., sygn. akt II Ko 621/09, zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w M. z dnia 16 czerwca 2005 r., w sprawie sygn. akt II K 109/05 za:

- występki z art. 278 § 1 i 5 k.k. popełniony w dniu 6 czerwca 2004 r., na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 20 zł,

- występki z art. 244 k.k., popełniony w dniu 6 czerwca 2004 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

następnie objętych karą łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat z dozorem kuratora w tym okresie, mocą którego zobowiązano skazanego do naprawienia szkody wobec pokrzywdzonej, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w M. z dnia 4 listopada 2009 r., sygn. akt II Ko 653/09, zarządzono wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w M. z dnia 27 czerwca 2005 r., w sprawie sygn. akt II K 563/04 za występki z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 28 sierpnia 2004 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z

warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat z dozorem kuratora i karę 100 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki wynosi 20 zł, mocą którego zobowiązano skazanego do naprawienia szkody,

przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 października 2009 r., sygn. akt II Ko 636/09, zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 30 sierpnia 2004 r. do 13 grudnia 2004 r.;

5. Sądu Rejonowego w M. z dnia 24 marca 2006 r., w sprawie sygn. akt II K 285/05 za występki z art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k., popełniony w nocy z 9/10 marca 2005 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł;

6. Sądu Rejonowego w B. z dnia 24 czerwca 2008 r., w sprawie sygn. akt II K 76/08, za występki z art. 178a § 1 k.k., popełniony w dniu 18 lutego 2008 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, mocą którego orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 600 zł oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat,

przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 24 czerwca 2010 r., sygn. akt II Ko 338/10, zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

7. Sądu Rejonowego w M. z dnia 23 stycznia 2009 r., w sprawie sygn. akt II K 299/07, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. akt IV Ka 453/09 za:

- ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w dniach 28/29 lipca 2006 r. i 15/16 sierpnia 2006 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- występki z art. 280 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 sierpnia 2006 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

następnie objętych karą łączną 3 lat pozbawienia wolności, na poczet której postanowieniem Sądu Rejonowego w M. z dnia 30 kwietnia 2010 r., sygn. akt II K 299/07 zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 18 kwietnia 2008 r. do dnia 19 maja 2008 r.;

8. Sądu Rejonowego w B. z dnia 14 października 2009 r., w sprawie sygn. akt VIII K 1224/09, za występki z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 8 czerwca 2009 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat i karę 50 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, że jedna stawka dzienna wynosi 10 zł, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 czerwca 2009 r. do dnia 10 czerwca 2009 r., mocą którego orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat;

9. Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 lipca 2010 r., w sprawie sygn. akt II K 344/10, za występki z art. 178a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 6 czerwca 2009 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, mocą którego orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkiego typu na okres 3 lat;

10. Sądu Rejonowego w O. z dnia 08 marca 2011 r., w sprawie sygn. akt II K 1121/09 za występki z art. 159 k.k. i art. 158 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 15 stycznia 2009 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat, mocą którego orzeczono nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 7.000 zł;

11. Sądu Rejonowego w M. z dnia 10 maja 2011 r., sygn. akt II K 107/10, za dwa występkę z art. 245 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw w dniach 28 kwietnia 2009 r. i 8 maja 2009 r., na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Ponadto w odniesieniu do J. P. toczyły się postępowania o wyrok łączny:

1. przed Sądem Rejonowym w B. w sprawie sygn. akt VIII K 1514/10, którego przedmiotem były prawomocne wyroki ze spraw:

- Sądu Rejonowego w M. z dnia 14.03.2005 r., sygn. akt II K 482/04,
- Sądu Rejonowego w M. z dnia 16.06.2005 r., sygn. akt II K 109/05,
- Sądu Rejonowego w M. z dnia 27.06.2005 r., sygn. akt II K 563/04,
- Sądu Rejonowego w M. z dnia 24.03.2006 r., sygn. akt II K 285/05,
- Sądu Rejonowego w B. z dnia 24.06.2008 r., sygn. akt II K 76/08,
- Sądu Rejonowego w M. z dnia 23.01.2009 r., sygn. akt II K 299/07,
- Sądu Rejonowego w M. z dnia 27.05.2004 r., sygn. akt VI K 129/04,

- Sądu Rejonowego w B. z dnia 14.10.2009 r., sygn. VIII K 1224/09,
przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w B. z dnia 31 stycznia 2011 r., w
sprawie sygn. akt VIII K 1514/10, karą łączną objęto:

- kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzone wobec J. P. w wyrokach
Sądu Rejonowego w M. w sprawach sygn. akt II K 482/04, II K 563/04 i II K 109/05
- wymierzono skazanemu kary łączne 5 lat pozbawienia wolności i 200 stawek
dziennych grzywny, przy przyjęciu, że wysokość jednej stawki wynosi 20 zł,

oraz

- kary pozbawienia wolności wymierzone wobec J. P. w wyrokach Sądu
Rejonowego w M. sygn. akt II K 299/07 i Sądu Rejonowego w B. ,sygn. akt II K
76/08 - wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 2 miesiące pozbawienia
wolności, a w pozostałym zakresie umorzono postępowanie w przedmiocie wyroku
łącznego;

2. przed Sądem Rejonowym w O. w sprawie sygn. akt II K 959/11, którego
przedmiotem były prawomocne wyroki ze spraw:

- Sądu Rejonowego w M. z dnia 27.05.2004 r., sygn. akt VI K 129/04,

- Sądu Rejonowego w M. z dnia 14.03.2005 r., sygn. akt II K 482/04,

- Sądu Rejonowego w M. z dnia 16.06.2005 r., sygn. akt II K 109/05,

- Sądu Rejonowego w M. z dnia 27.06.2005 r., sygn. akt II K 563/04,

- Sądu Rejonowego w M. z dnia 24.03.2006 r., sygn. akt II K 285/05,

- Sądu Rejonowego w B. z dnia 24.06.2008 r., sygn. akt II K 76/08,

- Sądu Rejonowego w M. z dnia 23.01.2009 r., sygn. akt II K 299/07,

- Sądu Rejonowego w B. z dnia 14.10.2009 r., sygn. VIII K 1224/09,

- Sądu Rejonowego w O. z dnia 15.07.2010 r., sygn. II K 344/10,

- Sądu Rejonowego w O. z dnia 08.03.2011 r., sygn. II K 1121/09,

przy uwzględnieniu wyroku łącznego Sądu Rejonowego w B. z dnia 31 stycznia
2011 r., sygn. akt VIII K 1514/10, przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego
w O. z dnia 31 maja 2012 r., sygn. akt II K 959/11, połączono środki karne w
postaci zakazu prowadzenia pojazdów orzeczone wobec J. P. w wyrokach Sądu
Rejonowego w B. w sprawie sygn. akt VIII K 1224/09 i Sądu Rejonowego w O. w
sprawie sygn. akt II K 344/10, umarzając postępowanie w przedmiocie wyroku

łącznego, co do wyroków opisanych w pkt 1-7 i 10 oraz co do kar pozbawienia wolności i grzywny wymierzonych w sprawach sygn. akt VIII K 1224/09 i II K 344/10.

Sąd Rejonowy w K. Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w M., po rozpoznaniu wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego, postanowieniem z dnia 19 czerwca 2013 r., sygn. akt XVI K 128/13/S, na podstawie art. 572 k.p.k., art. 574 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. i art. 29 ust. 1 ustawy-Prawo o adwokaturze, umorzył postępowanie karne w przedmiocie wydania wyroku łącznego, zwalniając skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy stosowną kwotę, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu.

Postanowienie to zaskarżył obrońca skazanego, który podniósł zarzut błędu w ustaleniach przyjętych za podstawę orzeczenia, a mianowicie, iż nie można połączyć wyroków: Sądu Rejonowego w B. z dnia 14.10.2009 r. w sprawie VIII K 1224/09, Sądu Rejonowego w O. z dnia 15.07.2010 r. w sprawie II K 344/10, Sądu Rejonowego w O. z dnia 8.03.2011 r. w sprawie II K 1121/09, Sądu Rejonowego w M. z dnia 19 maja 2011 r. w sprawie II K 107/10 - pomimo, iż wyrok w sprawie VIII K 1224/09 zapadł dnia 14 października 2009 r., a występki objęte wyrokiem w sprawie II K 344/10 skazany popełnił w dniu 6 czerwca 2009 r., występki objęte sprawą II K 1121/09 popełnił w dniu 15 stycznia 2009 r., zaś występki objęte wyrokiem w sprawie II K 107/10 popełnił w dniach: 28 kwietnia 2009 r. i 8 maja 2009 r., a więc przed 14 października 2009 r. - zatem przy zastosowaniu pełnej absorpcji możliwe było - zdaniem obrońcy - wydanie wyroku łącznego i wymierzenie skazanemu kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 lat próby.

Sąd Okręgowy w K., po rozpoznaniu zażalenia obrońcy skazanego, postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2013 r., sygn. akt IV Kz 444/13, zaskarżone orzeczenie utrzymał w mocy.

Od tego postanowienia Prokurator Generalny wniósł kasację, zaskarżając je w całości na korzyść J. P. oraz podnosząc zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść postanowienia naruszenia przepisów prawa procesowego - art. 433 § 1 k.p.k. i art. 440 k.p.k., polegającego na dokonaniu nienależytej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy rażąco niesprawiedliwego postanowienia Sądu I

instancji, wydanego z naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 85 k.k., polegającego na jego niezastosowaniu i zaniechaniu orzeczenia kary łącznej w stosunku do podlegających połączeniu kar orzeczonych wyrokami jednostkowymi Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 lipca 2010 r., sygn. akt II K 344/10 i Sądu Rejonowego w M. z dnia 10 maja 2011 r., sygn. akt II K 107/10, co skutkowało bezzasadnym odstępniem od wydania wyroku łącznego, a w konsekwencji naruszeniem art. 572 k.p.k. i 569 § 1 k.p.k., polegającym na niezasadnym umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego. W konsekwencji powyższego Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Okręgowego w K. oraz postanowienia Sądu Rejonowego w K. Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w M. i przekazanie sprawy temu ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, a wobec wniesienia jej na korzyść skazanego, została uwzględniona w całości na posiedzeniu, o jakim mowa w art. 535 § 5 k.p.k.

W pierwszej kolejności zauważyć jednak trzeba, że Sąd Rejonowy rozważał możliwość połączenia węzłem kary łącznej kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt II K 107/10, VIII K 1224/09, II K 344/10 i II K 1121/09. Dostrzegł przy tym, że w związku z wejściem w życie w dniu 8 czerwca 2010 r. art. 89 § 1a k.k., możliwość orzeczenia kary łącznej na podstawie tego przepisu, zgodnie z art. 4 § 1 k.k., dotyczyć może jedynie skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, popełnione po dniu 7 czerwca 2010 r. Jak następnie wywiódł Sąd Rejonowy, w niniejszej sprawie, wobec popełnienia przez skazanego wszystkich przestępstw objętych przywołanymi wyrokami przed wejściem w życie omawianej zmiany, zgodnie z art. 4 § 1 k.k., stosować należy art. 89 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji. Wobec uznania przez Sąd pierwszej instancji, że stosowną karą, jaką należałoby wymierzyć w razie połączenia kar jednostkowych orzeczonych wskazanymi wcześniej wyrokami, byłaby kara przekraczająca 2 lata pozbawienia wolności, co skutkowałoby brakiem możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej z uwagi na treść art. 69 k.k., umorzył on postępowanie w

przedmiocie wydania wyroku łącznego. Powyższe stanowisko w pełni podzielił następnie Sąd odwoławczy.

Nie podważając przedstawionej wyżej oceny realiów przedmiotowej sprawy, należy przyznać rację Prokuratorowi Generalnemu, że zaskarżone postanowienie nie jest prawidłowe, gdyż zapadło z obrazą przepisów prawa wskazanych w zarzucie kasacji.

Zgodnie z treścią art. 433 § 1 k.p.k., sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach środka odwoławczego, a w zakresie szerszym o tyle, o ile ustawa to przewiduje. Jedną z takich sytuacji, kiedy to sąd drugiej instancji zobligowany jest do wykroczenia poza granice środka odwoławczego, jest przewidziana w art. 440 k.p.k. tzw. rażąca niesprawiedliwość, a więc możliwość orzekania przez ten sąd poza przedmiotowymi granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów. Wedle bowiem art. 440 k.p.k., orzeczenie podlega zmianie na korzyść oskarżonego albo uchyleniu niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów, jeżeli utrzymanie go w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe.

Jak wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, przepis art. 440 k.p.k. znajduje zastosowanie, jeżeli zaskarżone orzeczenie lub zawarte w nim rozstrzygnięcie jest rażąco niesprawiedliwe, a zatem dotknięte jest uchybieniami mieszczącymi się w każdej z tzw. względnych przyczyn odwoławczych, o ile ich waga i charakter jest taki, że czyni to orzeczenie niesprawiedliwym i to w stopniu rażącym (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2013 r., V KK 129/13, LEX nr 1402694).

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, że Sąd Okręgowy w K., w toku procedowania w postępowaniu odwoławczym, dopuścił się obrazy wskazanych w *petitum* kasacji przepisów postępowania, albowiem zaniechał wnikliwej, wszechstronnej i rzetelnej kontroli orzeczenia Sądu pierwszej instancji, do czego był zobligowany, nawet pomimo treści i rangi zgłoszonego w apelacji zarzutu. Uwagi Sądu odwoławczego uszło bowiem, że art. 440 k.p.k. wprowadza bezwzględny zakaz aprobowania i tym samym utrzymania w mocy orzeczenia, które zostało wydane w toku wadliwego, rażąco naruszającego poczucie sprawiedliwości, postępowania przez sąd *a quo* (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2013 r., IV KK 286/13, LEX nr 1408453). Obowiązkiem sądu

odwoławczego jest skontrolowanie sprawy, także pod kątem treści zawartej w przepisie art. 440 k.p.k., a więc ustalenia, czy utrzymanie zaskarżonego orzeczenia w mocy, w sytuacji niezasadności wniesionego środka odwoławczego, nie będzie rażąco niesprawiedliwe (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2010 r., II KK 47/10, LEX nr 843173).

Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie utrzymał natomiast w mocy postanowienie Sądu pierwszej instancji, które zostało wydane z rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego, tj. art. 85 k.k., w konsekwencji czego bezzasadnie umorzono postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, wbrew regulacji art. 569 § 1 k.p.k.

Sąd odwoławczy nie dostrzegł bowiem, że istniała możliwość połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 lipca 2010 r., w sprawie o sygn. akt II K 344/10 (poz. 9 części wstępnej) oraz Sądu Rejonowego w M. z dnia 10 maja 2011 r., w sprawie o sygn. akt II K 107/10 (poz. 11). Pierwszym, w rozumieniu art. 85 k.k., jest wyrok Sądu Rejonowego w O. Przed jego zapadnięciem J. P. dopuścił się dwóch występków z art. 245 k.k., popełnionych w dniach 28 kwietnia 2009 r. i 8 maja 2009 r., w warunkach ciągu przestępstw, za co został następnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 10 maja 2011 r., sygn. akt II K 107/10. Na przeszkodzie połączeniu węzłem kary łącznej kar orzeczonych tymi wyrokami nie stało też wzajemne usytuowanie pod względem chronologicznym tych wyroków (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 września 2009 r., I KZP 12/09, OSNKW 2009, z. 10, poz. 86).

W takiej sytuacji, Sąd Okręgowy, poza zakresem zaskarżenia i podniesionych zarzutów, pomimo braku podstaw do podzielenia zarzutów podniesionych przez stronę w zwykłym środku zaskarżenia, zobligowany był do dokonania wnikliwej kontroli odwoławczej i dostrzeżenia uchybienia Sądu Rejonowego w zakresie pominięcia przez ten ostatni Sąd wskazanej konieczności połączenia przywołanych tu wyroków. Podkreślenia wymaga bowiem, że w razie zaistnienia warunków opisanych w art. 85 k.k., sąd zobligowany jest do uwzględnienia tej okoliczności, a zatem w niniejszej sprawie – Sąd pierwszej instancji zobowiązany był do wydania wyroku łącznego, którym połączone

zostałyby wskazane wcześniej wyroki. Skoro to nie nastąpiło, nieprawidłowe procedowanie w tym zakresie powinno zostać dostrzeżone przez Sąd odwoławczy, co jednak miejsca nie miało.

Omawiane tu uchybienie Sądu odwoławczego wpłynęło na treść zaskarżonego orzeczenia, a jego natężenie jest takie, iż w rażący sposób czyni to orzeczenie niesprawiedliwym. Utrzymanie w mocy poddanego kontroli instancyjnej orzeczenia Sądu Rejonowego, dotknięte jest bowiem oczywistym i rażącym naruszeniem przepisów wskazanych w części wstępnej kasacji i to mającym istotny wpływ na treść tego orzeczenia w rozumieniu art. 523 § 1 k.p.k. Z tego też powodu zaskarżone orzeczenie nie może się ostać, podobnie jak postanowienie Sądu Rejonowego. Dlatego Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie oraz utrzymane nim w mocy postanowienie Sądu Rejonowego i przekazał tę sprawę temu ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy, Sąd ten będzie miał na uwadze wskazane powyżej zapatrywania Sądu Najwyższego.

Mając to wszystko na względzie, orzeczono jak w postanowieniu.